

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13CoCsp/37/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8319207710
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8319207710.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Andreja Radomského v spore žalobkyne I. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XX, XXX XX U., právne zastúpená advokátom JUDr. Igor Šafranko, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovaným: 1. L. P. J., J., so sídlom H. X, XXX XX T., O.: XX XXX XXX, právne zastúpený advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, 2. I. E. so sídlom W. X., XXX XX E., O.: XX XXX XXX, právne zastúpený advokátom Mgr. Rastislav Domček, so sídlom Černyševského 26, 851 01 Bratislava, IČO: 30 848 245, o zdržanie sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy - trovy konania, o odvolaní žalovaného v 2. rade proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č.k. 21Csp/146/2019-55 zo dňa 28. februára 2020, takto jednohlasne

rozhodol:

I. M e n í rozsudok vo výroku o náhrade trov konania tak, že žalobkyňa m á nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v 1. rade v rozsahu 100%, žalobkyňa a žalovaný v 2. rade navzájom n e m a j ú nárok na náhradu trov konania.

II. M e n í rozsudok vo výroku o zaplatení súdneho poplatku tak, že žalovaný v 1. rade j e p o v i n ý zaplatiť na účet Okresného súdu Humenné súdny poplatok vo výške 99,50 Eur, a to v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

III. Stranám sporu nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že: „Žalovaný v 1. rade je povinný zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 29. 5. 2015 k W. o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX. X. XXXX, uzavretej medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného v 1. rade na výkon zrážok zo mzdy žalobkyne.

Žalobkyni súd priznáva nárok náhradu trov konania voči žalovaným v celom rozsahu, pričom o výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaní v 1. a v 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť na účet Okresného súdu Humenné súdny poplatok vo výške 99,50 eur a to v lehote do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 5, § 54 ods. 1, 2, § 551 ods. 1, 2, 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, § 9 ods. 2 písm. f), k), § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, § 255 ods. 1, § 262 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, § 4 ods. 2 písm. u), § 5, § 6, Položka č. 1 písm. b) sadzobníka zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení noviel.

3. Vychádzal zo zistenia, že žalobkyňa a právny predchodca žalovaného v 1. rade uzatvorili dňa XX.XX.XXXX W. o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver č. XXXXXXXXXXXX na základe ktorej bol poskytnutý úver žalobkyni vo výške 1.600,- Eur. Žalobkyni bol zároveň poskytnutý revolvingový úver s výškou úverového rámca 500,- Eur. Žalobkyňa s právnym predchodcom žalovaného v 1. rade zároveň uzatvorila dňa 29.05.2015 Dohodu o zrážkach zo mzdy.

4. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že zmluva uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným je tzv. štandardná alebo formulárová zmluva, a ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Súd skúmal aj zmluvu o spotrebiteľskom úvere s dôrazom na to, že údaje určené kogentnými ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch musia byť v zmluve definované jednoznačným a nespochybniteľným spôsobom tak, aby mal spotrebiteľ možnosť jednoducho zistiť, aká je výška úveru, prípadne dojednaného revolvingu, výška úrokovej sadzby, odmeny, ročnej percentuálnej miery nákladov, atď.. Súd dospel k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje všetky povinné náležitosti ustanovené zákonom č. 129/2010 Z. z... V zmluve absentujú obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona údaj o dobe trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti a v zmysle § 9 ods.2 písm. k) zákona v súvislosti s tam uvedenou RPMN, všetky predpoklady použité na jej výpočet. Vzhľadom na uvedené dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona považovať za bezúročný a bez poplatkov. Dohoda o zrážkach zo mzdy teda zabezpečuje výšku pohľadávky žalovaného, ktorej úhradou na strane žalovaného by došlo k bezdôvodnému obohateniu. Súd preto vyhodnotil dohodu o zrážkach zo mzdy ako neprijateľnú a tým aj neplatnú a podanej žalobe vyhovel.

5. O trovách konania rozhodol tak, že žalobe vyhovel v plnom rozsahu a teda žalobkyňa bola v konaní úspešná v celom rozsahu, preto jej patrí náhrada trov konania, o ktorej výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku. Žalobkyňa podala na súd žalobu a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom v zmysle § 4 ods. 2 písm. u) zákona č. 71/992 Zb. v znení noviel bola od tohto poplatku oslobodená. V súlade s § 2 ods. 2 v spojení s § 5, § 6 v spojení s položkou č. 1 písm. b) Sadzobníka zákona č. 71/992 Zb. v znení noviel súd zaviazal žalovaných 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť na účet súdu prvej inštancie súdny poplatok vo výške 99,50 Eur, a to v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia. Zároveň v závere uviedol akými spôsobmi je možné zaplatiť súdny poplatok.

6. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný v 2. rade, a to proti výroku o trovách konania, t.j. v časti druhého a tretieho odseku výroku rozsudku. Odvolanie podal z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia a inej vady, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. K námietke nesprávneho právneho posúdenia veci uviedol, že zo samotného výroku o priznaní náhrady trov žalobkyni nie je zrejmé, či tento nárok bol priznaný ako samostatný vo vzťahu ku každému zo žalovaných. Ďalej namietal, že nie je stranou sporu konania vo veci samej. Ako platiteľ mzdy žalobkyne bol stranou sporu iba v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia týkajúceho sa povinnosti zdržať výkonu zrážok na základe Dohody o zrážkach zo mzdy. Poukázal na to, že uvedené možno vyvodiť aj zo samotného výroku rozsudku, ktorý sa týka merita veci, a v ktorom zaviazal na plnenie povinnosti výlučne žalovaného v 1. rade, avšak nie žalovaného v 2. rade, ktorý nebol a nie je nositeľom povinností prejednávanych v predmetnom spore. Poukázal tiež na to, že svoju procesnú legitimáciu v konaní vo veci samej konštatoval a namietal voči súdu vo svojom písomnom podaní urobeným voči súdu, nakoľko nie je a nikdy nebol účastníkom hmotnoprávných záväzkových vzťahov, a teda nositeľom subjektívnych práv a povinností, o ktorých sa pojednávalo v samotnom konaní vo veci samej. Poukázal na to, že v prípade, ak by mal aj súd za to, že nie je potrebné zohľadniť vôľu žalobkyne pri uplatnení procesného nároku na náhradu trov konania, je v tomto prípade potrebné rozlíšiť a striktné oddeliť trovy konania vo veci samej a trovy konania vo veci nariadenia neodkladného opatrenia. Rovnako je podľa jeho názoru nedôvodné, aby uhrádzal spoločne a nerozdielne súdny poplatok, nakoľko ide o poplatok za podanie návrhu na začatie konania vo veci samej a v konaní so žalovaným v 1. rade nevystupujú ako nerozluční spoločníci. Z uvedených dôvodov preto považuje rozsudok v napadnutej časti za nesprávny a nezákonný. Opätovne zdôraznil, že v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia išlo na strane žalovaných o samostatné procesné spoločenstvo a súd mal rozhodnúť o každom nároku a povinnosti samostatne. K námietke o inej vade konania uviedol, že žalobkyňou bol označený ako nositeľ hmotnoprávnej povinnosti v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia a ako pasívne vecne legitimovaný účastník konania bol iba v

konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, čo vyplýva zo samotného návrhu žalobkyne. Poukázal na to, že skutočnosť, že žalobkyňa spojila dve samostatné podania ešte nezakladá jeho postavenie ako pasívne vecne legitimovanej strany sporu v rámci konania o nariadenie neodkladného opatrenia, pričom uvedené potvrdzuje aj samotná žalobkyňa tým, že si v samotnom petite uplatňuje svoj nárok na náhradu trov konania výlučne voči žalovanému v 1. rade, preto mal na náhradu trov konania súd zaviazat' len žalovaného v 1. rade. Záverom namietal aj nezrozumiteľnosť a nepreskúmateľnosť výroku o trovách, pretože nie je jasné či žalovaným vzniká solidárny záväzok alebo je tento nárok ako samostatný priznaný vo vzťahu ku každému zo žalovaných. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok v napadnutej časti tak, že nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v 2. rade neprizná a nezaviazá ho k povinnosti zaplataenia súdneho poplatku.

7. Žalobkyňa a ani žalovaný v 1. rade sa k podanému odvolaniu nevyjadřili.

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“)), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 C.s.p. a contrario) tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného v 2. rade je dôvodné.

9. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

10. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s nepreskúmateľnosťou rozhodnutia, inou vadou konania a nesprávnym právnym posúdením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

11. Žalovaný v 2. rade v podanom odvolaní namietal nepreskúmateľnosť rozsudku, čo podľa neho zakladá inú vadu konania. Tu odvolací súd uvádza, že prípadnú nepreskúmateľnosť rozsudku možno subsumovať iba pod odvolací dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p. - porušenie práva na spravodlivý proces, a nie pod odvolací dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. d) C.s.p. - inú vadu, lebo tento odvolací dôvod dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odvolací súd má za to, že došlo k naplneniu tohto odvolacieho dôvodu, a to vo vzťahu k priznaniu nároku na náhradu trov konania a povinnosti zaplatiť súdny poplatok aj žalovaným v 2. rade.

12. K námietke o nesprávnom právnym posúdení odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Odvolací súd má za to, že došlo k naplneniu aj tohto odvolacieho dôvodu, a to vo vzťahu povinnosti žalovaného v 2. rade uhradiť trovy konania vo veci samej.

13. Zmyslom a účelom náhrady trov konania je poskytnúť úspešnej strane konania ktorej to priznáva zákon, náhradu tých trov konania, ktoré vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musela alebo bude musieť nepochybné zaplatiť, pričom by ich nemusela zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred všeobecným súdom.

14. Rozhodovanie o trovách súdneho konania je integrálnou súčasťou súdneho konania ako celku a je samo o sebe spôsobilé zasiahnuť do práva strany podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako to dôvodil aj Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) v rozhodnutí zo dňa 06.02.1954 vo veci Beer proti Rakúsku, resp. v rozhodnutí zo dňa 07.10.2004 vo veci Bauman proti Rakúsku (č. 30428/96, resp. 76809/01).

15. Z napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobkyňa dňa 14.10.2011 podala žalobu na súde prvej inštancie, ktorou sa domáhala zdržania použitia špecifikovanej dohody o zrážkach zo mzdy a zároveň s podaním žaloby podala aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa tiež domáhala zdržania sa vykonávania zrážok zo mzdy, a to do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Zo samotného podania zo dňa 14.11.2011 vyplýva, že žalobkyňa ako žalovaných označila tu v záhlaví špecifikovaných žalovaných, avšak v prípade žalovaného v 2. rade uviedla, že ide o žalovaného v 2. rade len pre konanie o nariadenie neodkladného opatrenia (č.l. 1). Napokon uvedené vyplýva aj zo samotného žalobného petitu, kde vo veci samej žiadala zaviazať len žalovaného v 1. rade, pričom z neodkladného opatrenia žiadala zaviazať tak žalovaného v 1. rade, ak aj žalovaného v 2. rade. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že uznesením sp. zn. 21Csp/146/2019-26 zo dňa 11.11.2019 bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým bol žalovaný v 1. rade povinný zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy a žalovaný v 2. rade bol povinný zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy. V uvedenom uznesení súd prvej inštancie nerozhodol o trovách neodkladného opatrenia, preto bolo o nich potrebné rozhodnúť až v rozhodnutí, ktorým sa konanie vo veci samej končí. V rozhodnutí ktorým sa konanie končí však súd prvej inštancie priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči obom žalovaným a na zaplatenie súdneho poplatku zviazal žalovaných spoločne a nerozdielne, avšak zo samotného odôvodnenia napadnutého rozsudku nijako nevyplýva, ako k uvedenému záveru dospel súd prvej inštancie, pretože v tomto smere len konštatoval úspech žalobkyne v celom rozsahu. Odvolací súd preto konštatuje, že z preskúmaného rozhodnutia nie je dostatočným spôsobom možné zistiť postup a dôvody súdu prvej inštancie pri zviazaní žalovaného v 2. rade na úhradu trov konania, čím tak svoje rozhodnutie vo vzťahu k žalovanému v 2. rade zaťažil nepreskúmateľnosťou. Je nutné zdôrazniť, že štruktúra odôvodnenia rozhodnutia je vždy v priamej spojitosti so základným právom strán konania na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR. Ak súd pri odôvodňovaní rozhodnutia nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje ustanovenie § 220 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 236 ods. 2 C.s.p., dochádza nielen k tomu, že rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom.

16. Povinnosť súdu riadne odôvodňovať rozhodnutia je odrazom práva strán konania na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu. Porušením tohto práva strany konania na jednej strane a povinnosti súdu na druhej strane sa stranám konania odníma možnosť náležite argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov. Len takéto rozhodnutie možno označiť za preskúmateľné. Účelom odôvodnenia rozhodnutia je predovšetkým preukázať jeho správnosť a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí súdu. Odôvodnenie rozhodnutí dovoľuje stranám konania posúdiť ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné procesné predpisy.

17. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti nezodpovedá vyššie uvedeným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia bez konkrétneho vysvetlenia zviazal na úhradu všetkých trov konania, ako aj poplatku za podanie žaloby žalovaného v 2. rade, pričom neuviedol na základe akých skutočností dospel k takémuto záveru. Odvolací súd na tomto mieste pripomína, že v samotnom podaní doručenom súdu dňa 14.10.2011 žalobkyňa podala tak žalobu vo veci samej, ako aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom jasne a zreteľne označila žalovaného v 2. rade ako pasívne legitimovaný subjekt len pre konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom si voči nemu neuplatnila nárok na náhradu trov vzniknutých z konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Už len z uvedeného tak vyplýva, že žalovaný v 2. rade nemohol byť subjektom zviazaným na úhradu všetkých trov konania, teda aj trov konania vzniknutých vo veci samej. V tomto smere odvolací súd považuje za potrebné prisvedčiť odvolaniu žalovaného v 2. rade, keď jednak súd prvej inštancie vo výroku, ktorým žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovaným neuviedol, či na úhradu trov konania sú žalovaní zviazaní spoločne a nerozdielne alebo samostatne, a jednak nezohľadnil ani tú skutočnosť, že žalovaný v 2. rade nevystupuje v konaní vo veci samej ako pasívne legitimovaný subjekt, teda už vôbec nie v procesnom spoločenstve so žalovaným v 1. rade. Z uvedeného dôvodu

odvolací súd musel zmeniť napadnutý výrok o trovách konania tak, že na náhradu trov konania zaviazal len žalovaného v 1. rade, pretože tento nebol vo veci samej úspešný, právne naopak plne úspešnou bola žalobkyňa, preto ho bolo potrebné v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. zaviazat' na náhradu trov konania v plnom rozsahu v prospech žalobkyne. O trovách konania medzi žalobkyňou a žalovaným v 2. rade potom následne rozhodol odvolací súd tak, že títo navzájom nemajú nárok na náhradu trov konania, pretože procesne úspešnejšia žalobkyňa si náhradu trov konania voči žalovanému v 2. rade neuplatnila.

18. Odvolací súd sa ďalej zaoberal aj napadnutým výrokom o povinnosti zaplatiť súdny poplatok a aj v tomto prípade dospel k záveru o nesprávnom rozhodnutí súdu prvej inštancie. Ako bolo už uvedené vyššie, žalovaný v 2. rade mal postavenie pasívne vecne legitimovaného subjektu len pre konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, teda nie v konaní vo veci samej, navyiac, so žalovaným v 1. rade netvoril a ani netvorí nerozlučné spoločenstvo, preto ho nebolo možné zaviazat' spoločne a nerozdielne so žalovaným v 1. rade na úhradu súdneho poplatku. Z uvedeného dôvodu odvolací súd zmenil rozsudok aj v tejto časti, a to tak, že na zaplatenie súdneho poplatku zaviazal len žalovaného v 1. rade.

19. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto odvolací súd podľa § 388 C.s.p. zmenil rozsudok v napadnutom výroku o trovách konania a vo výroku o zaplatení súdneho poplatku tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

20. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, 2 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1, 2 C.s.p., § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pretože v odvolacom konaní bol síce žalovaný v 2. rade úspešný, ale nežiadal priznať trovy odvolacieho konania a neúspešnej strane nemohla byť priznaná náhrada trov konania. Súd preto vyslovil, že stranám sporu nárok na náhradu trov konania nepriznáva. Správnosť takého rozhodnutia vyplýva aj z rozhodnutia NS SR sp. zn. 6Cdo/544/2015.

21. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).